บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มประชากรซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของศูนย์เยาวชนทุกคนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มหัวหน้าศูนย์เยาวชน จำนวน 20 คน กลุ่มนักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 7 คน และกลุ่มผู้นำศูนย์เยาวชน จำนวน 34 คน รวม 61 คน และกลุ่มตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นสมาชิกของศูนย์เยาวชนทุกแห่ง แยกออกเป็น 3 ระดับอายุ ทำการสุ่มตัวอย่างประชากรโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็นพวกหรือชั้น (Stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรระดับอายุ 8-11 ปี จำนวน 70 คน ระดับอายุ 12-15 ปี จำนวน 70 คน และระดับอายุ 16-18 ปี จำนวน 70 คน รวม 210 คน

รวมประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 271 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามแบบปิด (Closed-form questionnaire) ชนิดอัตราประเมินค่า (Rating scales) โดยกำหนดค่าความมากน้อยของปัญหาตั้งแต่ไม่มีปัญหา มีปัญหาน้อยที่สุด มีปัญหาน้อย มีปัญหาปานกลาง มีปัญหามาก และมีปัญหามากที่สุดตามลำดับ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยสร้างแบบสอบถามขึ้นมา 2 ชุด ชุดหนึ่งสำหรับเจ้าหน้าที่ศูนย์เยาวชน เพื่อศึกษาปัญหาการจัดสันทนาการของศูนย์เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร อีกชุดหนึ่งสำหรับสมาชิกของศูนย์เยาวชน ซึ่งได้สุ่มตัวอย่างประชากรมาเพื่อศึกษาความคิดเห็นและผลที่สมาชิกได้รับจากการเข้าร่วมในโครงการสันทนาการที่ศูนย์เยาวชนจัดให้

การสร้างแบบสอบถามมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาจากการไปสังเกตการณ์โดยตรง (Direct observation) ตามศูนย์เยาวชนบางแห่งในเขตกรุงเทพมหานคร

2. รวบรวมข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านสันทนาการ จากเอกสาร วารสาร ตำรา รวมทั้งผลการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. นำความรู้และข้อเท็จจริงที่ได้มาสร้างเป็นแบบสอบถามขึ้น

4. นำแบบสอบถามที่ได้สร้างแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาในการวิจัย ตรวจหาข้อบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. นำแบบสอบถามที่ได้มีการตรวจแก้เป็นอย่างดีแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) หลังจากนั้นจึงแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อนำไปใช้ต่อไป

ในการนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out)ที่ศูนย์เยาวชนปทุมวัน โดยสอบถามเจ้าหน้าที่ศูนย์เยาวชนปทุมวัน จำนวน 4 คน และกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นสมาชิกของศูนย์เยาวชนทั้ง 3 ระดับอายุ จำนวน 15 คน นำแบบสอบถามที่ตอบแล้วมาแก้ไขเพิ่มเติม จัดพิมพ์และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ไปยังศูนย์เยาวชนต่าง ๆ ตั้งแต่วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ.2516 ถึงวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2516

การวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามแต่ละฉบับ ยึดหลักการให้คะแนนแต่ละปัญหาดังนี้

ไม่มีปัญหา	กำหนดให้	0 คะแนน
มีปัญหาน้อยที่สุด	กำหนดให้	1 คะแนน
มีปัญหาน้อย	กำหนดให้	2 คะแนน
มีปัญหาปานกลาง	กำหนดให้	3 คะแนน
มีปัญหามาก	กำหนดให้	4 คะแนน
มีปัญหามากที่สุด	กำหนดให้	5 คะแนน

สำหรับแบบสอบถามด้านผลที่สมาชิกได้รับจากโครงการสันทนาการที่ศูนย์เยาวชนจัดให้ ตรวจให้คะแนนแบบสอบถามดังนี้คือ

ไม่มีปัญหา	กำหนดให้	5 คะแนน
มีปัญหาน้อยที่สุด	กำหนดให้	4 คะแนน
มีปัญหาน้อย	กำหนดให้	3 คะแนน
มีปัญหาปานกลาง	กำหนดให้	2 คะแนน
มีปัญหามาก	กำหนดให้	1 คะแนน
มีปัญหามากที่สุด	กำหนดให้	0 คะแนน

เมื่อตรวจให้คะแนนแบบสอบถามทุกฉบับ นำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่า

1. มัชฌิมเลขคณิต โดยใช้สูตร[23]

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร[24]

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

3. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิต โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

(1) ตั้งสมมุติฐาน Ho $= \mu 1 = \mu 2$

---

[23] N.M. Downie & R.W. Heath, Basic Statistic Methods (New York, Evanston and London: Harper & Row Publishers, 1970), p. 42.

[24] Ibid., p. 59.

[25] Ibid., p. 181.

(2) คำนวณความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิต โดยใช้สูตร[26]

$$S_{D_{\bar{X}}} = \sqrt{\frac{\Sigma x_1^2 + \Sigma x_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2}\right)}$$

(3) คำนวณอัตราส่วนวิกฤติ (Critical ratio) โดยใช้สูตร[26]

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{S_{D_{\bar{X}}}}$$

---

[26] Ibid., p. 182.